

Statsskatter paa faste Ejendomme. Man forlod altsaa helt det Grundlag, hvorpaa Forhandlingerne hidtil havde bevæget sig, nemlig at lade disse Skatter vedblive at bestaa, men saaledes at man overførte en større eller mindre Del af deres Udbytte til Kommunerne i Stedet for at lade den gaa i Statskassen. Nu foreslog imidlertid Landstinget helt at rasere de hidtidige Statsskatter paa faste Ejendomme og som delvis Erstatning derfor at indføre en ny Skat paa faste Ejendomme, som skulde lignedes efter Ejendommenes Værdi fastsat ved periodiske Vurderinger, den saakaldte Ejendomsskyld. Medens de Statsskatter, som saaledes ophævedes, beløb sig til omtrent 10 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., foreslog man gennem Ejendomsskylden at tage 5 Mill. Kr. ind, og gennem en Indkomst- og Formueskat — som skulde lignedes efter et væsentlig andet Princip end det af Folketinget vedtagne — at tage andre 5 Mill. Kr. Saaledes vilde altsaa Statskassen komme til at lide et Indtægts-tab paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — jeg bemærker for Nøjagtigheds Skyld, at Landstingets Beregningsmaade gav et noget større Tal. Ved denne Fremgangsmaade blev der imidlertid ikke ydet Kommunerne noget Bidrag til Lettelse af deres Udgifter, og det blev derfor i Sammenhæng hermed foreslaaet at udbetale til Fordeling blandt Kommunerne et kontant Statstilskud af 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvilket under visse Betingelser skulde kunde stige til 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Disse Forslag, som kom fra Landstinget til Folketinget i Februar Maaned, bleve saa sammen med Folketingets Forslag i Marts Maaned behandlede i et Fællesudvalg; dette var første Gang, de to Ting mødtes til direkte Forhandling om denne Sag. Der var meget knap Tid, ny Valg til Folketinget stod for Døren, og Fællesudvalget skiltes uden at være naaet til Enighed. Det vilde imidlertid være urigtigt heraf at slutte, at Fællesudvalgets Arbejde har været helt unyttigt og ikke har sat nogen Frugt. Det viste sig ved de Forhandlinger, som førtes i Fællesudvalget, at der aabnede sig nogen Udsigt til en Forstaaelse, en Sammensmeltning af de to Tings Opfattelse, idet der fra Folketingets Medlemmers Side ytrede Villighed til at acceptere det af Landstinget indtagne Standpunkt: at ophæve de hidtidige Skatter paa faste Ejendomme og at indføre en Ejendomsskyld til delvis Erstatning herfor. Derimod opnaaedes der ikke Forstaaelse om Ejendomsskyldens Størrelse, heller ikke om Indkomst- og Formueskattens Størrelse, ligesom der ogsaa var Uenighed om for-

skellige andre Punkter, saaledes med Hensyn til den stigende Skala, Bestemmelserne om Selvangivelse og en Del mindre væsentlige Ting.

Dette var altsaa den Stilling, saaledes som fremgaaet af Sagens Forhistorie, med hvilken den i Eftersommeren tiltraadte ny Regering har maattet regne, og som den har maattet tage til Udgangspunkt ved sine Overvejelser af, hvorledes Tingen skulde gribes an. De Hovedmomenter, hvorpaa Regeringens Forslag have maattet bygges, have dermed været givne, saa at sige af sig selv. Det maatte gælde at søge at genoptage den foreløbig svage Traad, der i Foraaret knyttedes mellem de to Tings Anskuelser. Hovedtrækkene i de her fremsatte Forslag ere da disse, at det foreslaas, i Overensstemmelse med Landstingets Standpunkt, helt at give Afkald paa de hidtidige Statsskatter paa faste Ejendomme og til delvis Erstatning herfor at indføre en Ejendomsskyld, hvilende paa periodiske Vurderinger. Paa den anden Side foreslaas det at beholde Indkomst- og Formueskatten i den Skikkelse, hvori Folketinget har vedtaget dem. Det samlede finansielle Resultat af de 2 her foreliggende Lovforslag bliver da dette: Ved at opgive Skatterne paa de faste Ejendomme, mister Statskassen Indtægter til omtrent 10,600,000 Kr.; derimod paalægges der en Indkomst- og Formueskat til omtrent 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og en Ejendomsskyld til omtrent 3 $\frac{1}{7}$ Mill. Kr. Disse to Love i Forening vilde da bringe en Indtægtsforøgelse for Finanserne af godt og vel 800,000 Kr. Men i Sammenhæng med disse to Love bliver det samtidig ved det Lovforslag, som fremsattes af Indenrigsministeren, foreslaaet, at der af Statskassen udbetales et kontant Tilskud til Kommunerne til et Beløb af ialt 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det endelige Resultat vil da blive en Indtægtsnedgang for Statskassen paa henimod 1,700,000 Kr. Dette finansielle Resultat stemmer i Hovedsummen temmelig nøje med det, som den parlamentariske Kommission havde indstillet, og som Folketinget har givet sin Tilslutning. Ogsaa stemmer den Formindskelse af Byrder og den Forøgelse af Byrder, som fremkommer ved Fordelingen mellem Land og By, i Hovedtrækkene nogenlunde med den parlamentariske Kommissions Forslag. Men det siger sig i øvrigt af sig selv, at Beregningen af hvad de ny Skatter ville bringe, maa være mere eller mindre kalkulatorisk, og at det ikke vil kunne undgaas, at naar Skatterne virkelig føres ud i Livet, vil det vise sig, at man paa et